

Javul az okmányirodai ügyfélfogadás színvonala

A decemberi képviselő-testületi ülésen új frakció megalakulását jelentette be Dombai Tamás képviselő, a közgyűlés – többek között – módosította Érd Megyei Jogú Város Önkormányzatának 2009. évi költségvetéséről szóló rendeletét, javaslat hangzott el a helyi hulladékgazdálkodási tervről szóló önkormányzati rendelet felülvizsgálatára, illetve a közgyűlés 2010. évi munkatervére vonatkozóan, és zárt ülésen javaslatot hallgattak meg a Csuka Zoltán Díj, valamint az Érdi Művészeti Díj adományozásáról.



Ismét napirenden szerepelt a hulladékkezelési közszolgáltatás

A közgyűlés egyetértett a polgármesteri hivatalban bevezetésre kerülő minőségirányítási rendszerhez kapcsolódóan egy minőségirányítási vezetői státus létrehozásával, és a polgármesteri hivatal okmányirodájának teljes munkaidőben való nyitva tartása és ezáltal a várakozási idő csökkentése érdekében arról is döntöttek, hogy 2010. március első napjától három fővel emelik a hivatal engedélyezett státusának a számát. A három fő határozatlan idejű, teljes munkaidőben foglalkoztatott köztisztviselői létszámbővítés személyi juttatás- és munkaadót terhelő járulékfizetését, 7 829 700 Ft-ot, illetve ennek időarányos részét az átmeneti gazdálkodásról szóló költségvetésben és a 2010. évi költségvetésben, továbbá azt követő években folyamatosan biztosítja.

A képviselők elfogadták a város 2009. évi költségvetéséről szóló rendelet, illetve a helyi adókról szóló korábbi közgyűlési rendelet módosítását. A testület ellenszavazat nél-

kül elfogadta a „Lakásért életjáradékot” elnevezésű program bevezetéséről szóló javaslatot, és ezzel kapcsolatosan módosította az Érd Megyei Jogú Város Önkormányzata vagyonáról és a vagyontárgyak feletti tulajdonosi jogok gyakorlásáról szóló korábbi közgyűlési rendeletet.

T. Mészáros András polgármester és Szabolcs Mária jegyző javaslatot terjesztettek elő az ingatlanok és közterületek tisztán tartásáról és a szervezett hulladékkezelési közszolgáltatás kötelező igénybevételeéről szóló korábbi önkormányzati rendelet módosítására, a 2010. évi közszolgáltatási díj meghatározására. Egy másik előterjesztésben ismertették a települési szilárdhulladék-kezelési közszolgáltatás egységnyi díjtételének kiszámítása alapjául szolgáló költségelemzést. A polgármester jelezte, új pályázatot írnak ki a közeljövőben, és annak a nyertese látja majd el a jövőben az említett feladatokat. Döcsakowszky Béla elmondta, az Érd-Kom Kft. 700

millió forint értékű hulladékbe-ruházási kötelezettséget vállalt, amikor elnyerte a szolgáltatás jogát, és szorgalmazta az elmaradt beruházás számonkérését. Miskolczi Katalin kifogásolta, miért nem történt meg az üzleti terv értékelése.

A közgyűlés módosította az önkormányzat tulajdonában lévő lakások és helyiségek bérletére, valamint elidegenítésükre vonatkozó önkormányzati rendeletet, és ellenszavazat nélkül döntöttek arról, hogy támogatják a település közlekedési feltételeinek fejlesztését szolgáló pályázat támogatási szerződésének megkötéséhez szükséges döntések meghozatalát.

A képviselők elfogadták a Napra Forgó Nonprofit Közhasznú Kft.-vel történő szolgáltatási szerződés megkötéséről szóló javaslatot a hátrányos helyzetű munkavállalók részére nyújtandó álláskeresési és munkaerő-közvetítő szolgáltatásra vonatkozóan. A legnehezebb helyzetben a megváltozott munkaképességűek, a tartós munkanélküliek, a gyesről, gyedről visszatérők, az aluliskolázottak, valamint a 45 év felettiek vannak.

A szociális területen dolgozók napról napra szembesülnek azzal, hogy a lakosság egyre inkább elszegényedik, nemcsak a közüzemi számlákat nem tudják fizetni, egyre gyakrabban kerül sor a lakások elárverezésére. Az önkormányzathoz segítségért fordulóik száma az elmúlt hat hónapban megkétszereződött. Az önkormányzatnak a rendelkezésre álló eszközökkel be kell avatkozni a munkaerő-piaci folyamatokba, és segíteni kell a leghátrányosabb helyzetben lévő réteg munkaerőpiacra történő beke- rülését – áll az előterjesztésben.

Hatékony megoldás lehet a probléma kezelésére az „Aktív gondoskodás” program beindítása. A program lebonyolítására a nagy gyakorlattal rendelkező Napra Forgó Nonprofit Köz-

hasznú Kft. ajánlatot adott. Az „Aktív gondoskodás” program lényege, hogy a szolgáltató 2010. január 1-jétől 2011. december 31-ig munkaerő-piaci szolgáltatáscsomaggal segíti Érd város hátrányos helyzetű lakossága álláskeresését és munkába állítását. A csomag tartalmazza a csoportos álláskeresési tájékoztatást, a motivációs csoportfoglalkozást, a személyre szabott egyéni tanácsadást és a munkaközvetítést. A szolgáltatás megvásárlásával az önkormányzat bővíti szociális szolgáltatásait úgy, hogy közben bevonja az egyszisztenciálisan nehéz helyzetbe került lakosok egyéni aktivizálását is. Ettől az intézkedéstől nemcsak a rászorulóknak anyagi helyzetének stabilitása, hanem az igénybe vevő személyek és családok mentális állapotának javulása is várható.

Az „Aktív gondoskodás” program lebonyolítását a Napra Forgó Nonprofit Közhasznú Kft. évente 3 200 000 Ft összegért vállalja. A várt eredmények elérése érdekében legalább 2 éves időtartamban szükséges fenntartani a programot.

Miskolczi Katalin egyetértett az előterjesztéssel, de azt javasolta, hogy a Napra Forgó Nonprofit Közhasznú Kft. számára az önkormányzat határozza meg feléves beszámolási kötelezettséget, és szorgalmazta a gazdasági társaság által végzett tevékenység hatékonyságának a mérhetőségét.

A képviselők tudomásul vették a Költségvetési Tanács létrehozásáról, a szennyvízbe-ruházással kapcsolatos egyes kérdésekről, a közgyűlés két ülése között történt fontosabb eseményekről szóló tájékoztatókat.

Papp János

Szándékuk közismert. Az ezeréves építményhez biztonságosan hozzátenni néhány valóságos és szellemi követ, téglát. A rombolók is közismertek. A társadalom többsége az építkezőknek drukkol, azokat segíti. A rombolókkal szemben azonban nehéz védekezni. Rákosiék annak idején csaknem 80 ezer civil társadalmi intézményt oszlattak fel. Köztük háromezer-ötszáz gazdaságot számoltak fel és könyvtáraikat is bezúzták.

A diktatúrának két évtizede vége. Ezért is örülnünk kell minden olyan civil kezdeményezésnek, amely a társadalmi élet bármely pontján építő szándékkal jelentkezik. Húsz évvel ezelőtt elindult egy emberpár erős akaratral, a szépre, jóra való törekvéssel meggyőződésével, hogy marandót, követésre méltót alkothat. Ez kezdődött el itt Érdén, amikor Bóna János és felesége, Bóna Jánosné, Ilonka, megalakította a Bonton Táncklubot, majd 1994-ben Bonton T.S.E. néven a ma is virágzó egyesületet. A névválasztást illetően nem árt némi magyarázat. A Bonton francia eredetű szó, amelynek két jelentéscsoportja van. Az első: jó modor, illem, jólneveltség, a második: divat, közszokás. Akkor hát, kérdezhetik, mit is jelent a Bonton?

Húsz nehéz évet zártak, de sikerekben gazdag, egyre növekvő létszámú egyesületet építettek fel. Közhasznú egyesület vezetői és tagjai, két évtizedet küzdöttek végig, amely alatt népes családdá nőtt az itt

A szerkesztő jegyzete Milyen évünk volt?

A sokszor hallott kabarétréfában a címben feltett kérdésre az a válasz érkezett, hogy a most befejeződött esztendő átlagos volt. Aztán következett a magyarázat: azért volt átlagos, mert rosszabb volt, mint az egyvel korábbi, de még mindig jobb, mint az, amelyik most következik.

Ez persze vicc, nem is túl szellemes – de ha komolyan vesszük a kérdést, akkor több mindenben érdemes elgondolkoznunk. Például azon, hogy mitől jó egy év vagy mitől nem jó? Mi kell ahhoz, hogy elégedettek legyünk, hogy – szinte félve írom le a szót – boldogok legyünk? Igen, boldogok, mert-hogy még most, újév után egy héttel is, akik üdvözlik egymást, szinte versengve rikkantják a b. ú. é. k.-ot, ami, mint tudjuk, boldog új év kívánását jelenti – de mitől boldog egy év vagy bármilyen időszak? Tudjuk-e, hogy ilyenkor valójában mit is kívánunk a másiktól?

Hosszú felsorolást lehetne most írni a boldogság elképzelt kelleikéről – ezt fogalmazza a magyar ember összefoglalóan a „bort, búzát, békességet” tömörítéssel –, de egy ilyen leltárral nem sokra mennénk, hiszen szinte mindenkinek más és más az igénye, másról boldog. Egyszerűbb – sajnos – a kedvünket elrontó jelenségek listáját összeállítani. Igaz, otthon még teremthetünk magunknak kis saját „házi boldogságot”, hiszen szilveszterről maradhatott egy kevés bor, enniváló is akad, a békesség meg leginkább rajtunk múlik, ám a külvilág ezt az idilli képet pillanatok alatt tönkrezúzhatja.

És itt már nem arról van szó, hogy milyen évünk volt, hanem arról, hogy milyen évünk lesz a most kezdődött, a 2010-es. Szomorú rekordokat hurcolunk át az előző esztendőről. Csúcsot ért el a munkanélkü-

liség; akinek tavaly volt munkája, munkahelye, nem biztos, hogy idén is lesz. Kimagasló értékű az infláció is, a korábbinál kevesebbet ér a fizetés, a nyugdíj. Feliratkozott a rekordok sorába minden korábbinál nagyobb értékkel a benzinár is, drágult, egyúttal kaotikussá vált a közösségi közlekedés, nehezebb gyógyulni és iskolába járni – és ezzel még koránt sincs kész a leltár.

El kell tehát könyvelnünk egy, a 2009-esnél rosszabb esztendőt, el kell fogadnunk, hogy folytatódik a megszorításos, fogcsikorgató időszak? Ha bele-nyugszunk, akkor igen. Akkor valóban rosszabb évünk lesz, mint az volt, amelyik a múlt héten befejeződött, ám van más lehetőség is. A karácsony eltelt, elmúlt az újév is, mindenki minden jót kívánt mindenkinek – csakhogy azért a jóért tenni is kellene valamit.

Választási évet kezdtünk, kampányidőszak kezdődik. Ilyenkor minden kijelentés, minden megfogalmazott és kinyilvánított szándék különös súlyt kap. Fokozott figyelmet igényel a közélet, kiváltképp a benne szereplők tevékenysége, hitelessége. Sok tekintetben válaszúthoz ért az ország, de ez természetesen nem azt jelenti, hogy majd a szavazólap megfelelő kockájába írt x-szel automatikusan rendbe jönnek a dolgok és másnap reggeltől nagy jólét köszönt ránk. Terveket, elképzeléseket, számon kérhető ígéretek kell mérlegelnünk és mindezek alapján megfontoltan dönteni.

A karácsonyon, az újéven tehát már túl vagyunk. Elmúlt a csendes éj. Zajos nappalok jönnek.

[Handwritten signature]

Építkezők

táncoló, a művészi mozgást és jó modort követők tábora. Az egyesület jelentősége és hatása persze túlnő a két évtizeden, amely időközben a városban, a táncparketteken és a színpadi dobogókon lepergett. A Bonton létehez szorosan hozzátartoznak a táncosok családtagjai, rokonai, azok szomszédai, továbbá az érdeklődő nézők. A felsoroltak, ahányan csak voltak és vannak, valamennyien áhítják a tánc látványát, a zene ütemére mozdulók ritmusát, virtuozitását, a színpadon lezajló csoda ámulatát, fergeteges viharzását vagy éppen lágyan simogató bővületét. Egyszóval; lebilincselő, amit a Bonton táncosai művelnek. Ismerjük el a tényeket: virágzó építkezés volt ez!

Változó, táguló világban élünk, ahol a versenyszellem is uralkodik. Noha a Bonton soha nem vett részt táncversenyeken, mert ez nem szerepel céljai között, mégis igen sok első, második és harmadik helyezést ért el a megmértetésekkor. Olykor útra is keltek. Görögországban 2006-ban mutatták be táncművészetüket, Németországban pedig 2009-ben arattak fényes sikereket változatos produkciójukkal.

Mint a Bonton húszesztendei közhasznú munkájának méltó koronájáról, meg kell emlékeznünk a Szepes Gyula Művelődési Központ Színháztermében tavaly decemberben népes közönség előtt rendezett és megtar-

tott Jubileumi Táncfesztiválról. A mintegy kétórás műsort végigtapsoltam. Az egyszerű ruhától a ruhakölteményekig, szinte minden táncöltözet és ruhakelék kényeztette látásunkat. A műsort nézve az a benyomás támadt, hogy itt, ezen az estén, több száz táncos bővült el bennünket. Nem vagyok ünneprontó – maradjon továbbra is ez a benyomásunk. Ami mindnyájunkat gyönyörködtetett és lelkiileg fölemelt, az a legkisebbek táncainak művészi bemutatója volt. Akik pedig most „kezdték”, azok jobbra az alapítók gyermekeiből kerültek ki. S ahogy folyt a fergetegesnek mondható táncműsor, úgy vált egyre inkább tudatossá bennünk, nézőkben, hogy a Bonton hatalmas család, amelyet nem csupán a tánc szeretete tart össze, hanem a közösségi, városi szolidaritás ereje is.

A nemzedékek egymás után előlépő tánccsoportjaival a díjkiosztásokor találkozhattunk. A résztvevők mindegyike átvehette jubileumi oklevelét, aztán nyakba kerültek a bronz-, az ezüst- és az aranyérmek. Kiosztották a fotókkal tarkított, a szponzorok nevét is tartalmazó jubileumi füzetet, majd hosszan tartó ünnepsük után asztalhoz ültünk, vacsorázni. Ezt követően a Bóna házaspár mindenkitől az ajtóban búcsúzott. Mivel? Azzal a jókívánsággal, amit most nevükben is tolmácsolok: „Valamennyiüknek sikerekben gazdag, egészségesben megélt, boldog új évet kívánunk!”

Bíró András